

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

6. juli 2006

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Justitsministeriets
besvarelse af spørgsmål nr. 1 ad 2725 – RIA af 26. april 2006.

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2006-155-0173
Dok.: CDH41152

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 (2725 – RIA) af 26. april 2006 fra Folketingets Europaudvalg

Spørgsmål 1:

”Justitsministeren bedes – som lovet på Europaudvalgsmødet d. 25. april 2006 – sende et notat om proceduren for forelæggelsen af rammeafgørelser for Europaudvalget”

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at forelæggelse af udkast til rammeafgørelser for Folketingets Europaudvalg sker på grundlag af de retningslinjer, som fremgår af Europaudvalgets beretninger.

I overensstemmelse hermed udarbejdes der således bl.a. grundnotater om forslag til rammeafgørelser, som sendes til Europaudvalget (og Retsudvalget). Ligeledes sendes der forud for rådsmøder (retlige og indre anliggender), hvor et forslag til rammeafgørelse forventes behandlet, et sammenotat om det pågældende forslag til Europaudvalget (og Retsudvalget).

For så vidt angår selve forelæggelsen af udkast til rammeafgørelser for Europaudvalget - hvilket var det spørgsmål, der særligt blev fokuseret på under det nævnte møde den 25. april 2006 – kan det oplyses, at der her anvendes følgende procedure:

Forud for vedtagelsen af forslag til rammeafgørelser af større rækkevidde, der ikke må anses for omfattet af kravet i grundlovens § 19 om indhentelse af samtykke fra Folketinget, forelægges der forhandlingsoplæg for Folketingets Europaudvalg (ligesom forslaget forelægges for Folketingets Retsudvalg til orientering).

Er der derimod tale om forslag til rammeafgørelser, der kræver indhentelse af folketings-samtykke efter grundlovens § 19, forelægges forslaget alene for Europaudvalget (og Retsudvalget) til orientering, forud for en politisk enighed om forslaget i Rådet. I den forbindelse redegør justitsministeren på sædvanlig vis for forhandlingssituationen og regeringens forhandlingsposition, således at medlemmerne af udvalgene under en efterfølgende drøftelse får lejlighed til at stille spørgsmål og fremsætte bemærkninger hertil.

Om baggrunden for anvendelsen af denne procedure kan anføres følgende:

1. Det følger af Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) artikel 34, stk. 2, litra b), at rammeafgørelser er bindende for medlemsstaterne med hensyn til det tilsigtede mål, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen. De indebærer ikke umiddelbar anvendelighed.

Det politimæssige og strafferetlige samarbejde på grundlag af TEU afsnit VI har en mellemstatslig karakter. Danmark har med andre ord ikke på dette område overladt lovgivningsbeføjelser eller andre beføjelser, der i øvrigt efter grundloven tilkommer rigets myndigheder, til Den Europæiske Union.

2. Efter grundlovens § 19 handler regeringen på rigets vegne i mellemfolkelige anliggender. Regeringen kan dog ikke uden Folketingets samtykke foretage nogen handling, der forøger eller indskrænker rigets område, eller indgå nogen forpligtelse, til hvis opfyldelse Folketingets samtykke er nødvendig, eller som i øvrigt er af større betydning.

På den baggrund forudsætter Danmarks medvirken til Rådets vedtagelse af rammeafgørelser, der kræver ændringer af dansk lovgivning, Folketingets forudgående samtykke efter grundlovens § 19.

Også rammeafgørelser, der ikke forudsætter Folketingets samtykke efter grundlovens § 19, kan efter Justitsministeriets opfattelse anses for at have større rækkevidde, idet de efter omstændighederne kan forpligte Danmark til at opretholde en nærmere bestemt retstilstand.

Dette er baggrunden for, at man følger den praksis, at forhandlingsoplæg forelægges for Folketingets Europaudvalg i forbindelse med Rådets vedtagelse af rammeafgørelser af større rækkevidde, som ikke kræver forelæggelse for Folketinget i medfør af grundlovens § 19.

3. Efter Justitsministeriets opfattelse bør den beskrevne praksis opretholdes.

Forelæggelse af forhandlingsoplæg for Folketingets Europaudvalg i forbindelse med rammeafgørelser på mellemstatsligt grundlag vil ikke uden videre kunne erstatte den procedure, der er forudsat i grundlovens § 19, og det er efter Justitsministeriets opfattelse hverken muligt eller ønskeligt at drage direkte paralleller mellem procedurerne i forbindelse med på den ene side direktiver og forordninger og på den anden side rammeafgørelser.

Direktiver og forordninger anvendes inden for rammerne af det fællesskabsretlige samarbejde, hvor Danmark har overladt beføjelser, der i øvrigt efter grundloven tilkommer rigets myndigheder, til Fællesskabet.

Inden for rammerne af det fællesskabsretlige samarbejde er det ikke nødvendigt at indhente Folketingets forudgående samtykke i medfør af grundlovens § 19 forud for regeringens deltagelse i Rådets vedtagelse af f.eks. et direktiv eller en forordning. Det er tilstrækkeligt, at regeringen har forelagt sagen for Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg, når det i Europaudvalget kan konstateres, at der ikke vil være et flertal i Folketinget imod dette oplæg.

En tilsvarende antagelse gør sig ikke gældende inden for det mellemstatslige samarbejde, og regeringens forelæggelse af forhandlingsoplæg for Folketingets Europaudvalg i sager, som kræver Folketingets samtykke efter grundlovens § 19, vil derfor ikke have særlige retsvirkninger. Uanset udvalgets stillingtagen vil Danmark ikke kunne lægge sig fast på en endelig holdning eller medvirke til Rådets vedtagelse af den konkrete rammeafgørelse, før Folketinget har meddelt samtykke efter grundlovens § 19, og regeringen vil derfor under alle omstændigheder skulle opretholde et forbehold overfor forslaget, indtil Folketinget har haft lejlighed til at tage stilling hertil.

Justitsministeriet finder det vigtigt at understrege, at den fulgte praksis ikke indebærer en forringelse af Folketingets inddragelse i EU-sager, men blot – i kraft af grundlovens § 19 og rammeafgørelsernes mellemstatslige karakter - at det i visse tilfælde er Folketinget og ikke Folketingets Europaudvalg, der tager stilling til sagen.

Endvidere inddrages Folketingets Europaudvalg løbende i forhandlingerne om rammeafgørelser, som under alle omstændigheder forelægges for udvalget til orientering, således at medlemmerne af udvalget under en efterfølgende drøftelse får lejlighed til at stille spørgsmål og fremsætte bemærkninger hertil.